

ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

КАФЕДРА ЗАГАЛЬНОПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

Галузь знань 08 Право
Спеціальність 081 Право
Освітній рівень перший (бакалаврський)
Освітньо-професійна програма Право (поліцейські)
Шифр за ОПП: ОК 17

Мова навчання: англійська, українська

Кропивницький – 2025

Розробник:

ТУРЕНКО Олег, професор кафедри
загальноправових дисциплін
факультету підготовки фахівців для органів
досудового розслідування Національної поліції
України ДонДУВС д.філос.н., професор

ХИТРОВСЬКИЙ Дмитро, старший викладач
кафедри загальноправових дисциплін
факультету підготовки фахівців для органів
досудового розслідування Національної поліції
України ДонДУВС

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри загальноправових дисциплін факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України ДонДУВС.

Протокол № 1 від «28» серпня 2025 року

Т.в.о. завідувача кафедри

Володимир СУПРУН

Робочу програму погоджено з гарантом освітньо-професійної програми
Право (Поліцейські)

Гарант ОПП
«26» серпня 2025 року

Ольга КОВАЛЬОВА

**Лист оновлення та перезатвердження
робочої програми навчальної дисципліни**

Навчальний рік	Дата засідання кафедри – розробника РПНД	Номер протоколу	Підпис завідувача

1. ВСТУП

1.1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика навчальної дисципліни	
	денна форма здобуття освіти	
Статус навчальної дисципліни:	обов'язкова	
Мова викладання, навчання та оцінювання	англійська, українська	
Рік підготовки:	2-й	
Семестр:	4-й	
Кількість кредитів ЄКТС / годин	3 / 90	
Модулів:	1	
Змістових модулів:	1	
Лекції:	20	
Семінарські:	24	
Практичні:		
Самостійна робота:	46	
Індивідуальні завдання (курсова робота):	не передбачено	
Підсумковий семестровий контроль:	залік	
Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить:	22:23	

1.2. Мета та завдання навчальної дисципліни:

Мета: підготовка висококваліфікованих фахівців та фахівчинь у галузі міжнародного права, з'ясування його сутності та особливостей, основних принципів, джерел та суб'єктів, співвідношення із внутрішньодержавним правом, процесів формування і розвитку міжнародно-правових відносин у конкретних галузях міжнародного права, а також опанування навичок застосування та впровадження норм та принципів міжнародного права у практичну діяльність.

1.3. Передумови для вивчення навчальної дисципліни

Структура навчальної дисципліни включає опрацювання тем, пов'язаних із основними поняттями та категоріями міжнародного права, виробленням уміння самостійно опрацювати першоджерела (конвенційні та інші

міжнародно-правові норми) та відповідну спеціальну літературу, об'єктивно і неупереджено аналізувати явища та процеси, що виникають і розвиваються на міжнародній арені між суб'єктами міжнародного права.

2. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ ЗА ДИСЦИПЛІНОЮ

	ІРН 2	ІРН 3	ІРН 4	ІРН 8	ІРН 18	ІРН 19
ЗК 7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями	+		+		+	
ЗК 8. Здатність бути критичним і самокритичним		+		+		+
ЗК 12. Здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми	+				+	+
ЗК 14. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності	+				+	+
СК 1. Здатність застосовувати знання з основ теорії та філософії права, знання і розуміння структури правничої професії та її ролі в суспільстві	+	+		+		+
СК 2. Здатність аналізувати ретроспективи розвитку правових явищ та процесів у контексті їх впливу на сучасну правову систему	+		+	+	+	+
СК 3. Цінування та повага до гідності людини як найвищої соціальної цінності, розуміння її правової природи	+				+	
СК 4. Здатність застосовувати Конвенцію про захист прав людини та основоположних свобод, а також прецедентну практику Європейського суду з прав людини	+		+	+		+
СК 5. Здатність застосовувати норми та інститути міжнародного публічного права, а також міжнародного приватного права	+	+	+	+		+
СК 6. Здатність здійснювати порівняльний аналіз окремих правових інститутів права Європейського Союзу та Ради Європи і правової системи України	+	+	+		+	

СК 8. Здатність застосовувати правові принципи та доктрини	+	+	+	+	+	+
СК 11. Здатність визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти	+	+		+	+	+
СК 12. Здатність аналізувати правові проблеми та обґрунтовувати правові позиції		+		+	+	+

3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	Денна форма навчання				
	усього	у тому числі			
л		сем	інд	сп	
Модуль 1					
Змістовий модуль. Конституційне право					
Тема № 1. Поняття та сутність міжнародного права.	6	2	2		2
Тема № 2. Основні принципи міжнародного права.	6	2	2		2
Тема № 3. Право міжнародних договорів.	6	2	2		2
Тема № 4. Відповідальність у міжнародному праві.	5		2		3
Тема № 5. Право зовнішніх зносин.	6	2	2		2
Тема № 6. Право міжнародних організацій.	6	2	2		2
Тема № 7. Права людини у міжнародному праві.	7	2	2		3
Тема № 8. Міжнародне кримінальне право.	7	2	2		3
Тема № 9. Право збройних конфліктів.	7	2	2		3
Тема № 10. Право міжнародної безпеки.	4				4
Тема № 11. Міжнародне інформаційне право.	3				3
Тема № 12. Міжнародне співробітництво у протидії злочинності.	7	2	2		3

Тема № 13. Діяльність ООН у галузі міжнародного співробітництва у протидії злочинності.	4				4
Тема № 14. Діяльність Інтерполу та Європолу у протидії злочинності.	5		2		3
Тема № 15. Правова допомога у кримінальних справах як вид міжнародного співробітництва у протидії злочинності.	7	2	2		3
Тема № 16. Міжнародно-правове регулювання видачі злочинців (екстрадиція).	2				2
Усього годин	90	20	24	-	46

4. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тема № 1. Поняття та сутність міжнародного права.

Поняття міжнародного права (МП). Міжнародне право – самостійний нормативний комплекс, система юридичних норм, створених спільно державами. Предмет регулювання. Види відносин, що регулюються нормами МП. Міжнародні міждержавні відносини. Міжнародні відносини недержавного характеру. МП як особлива правова система.

Тлумачення конституційної норми про принципи й норми міжнародного права, про міжнародні договори як складової частини правової системи України. Система МП. Основні принципи, галузі та інститути МП. Поняття і види джерел МП. Поняття і види суб'єктів МП.

Поняття, форми і види визнання у МП. Поняття і види правонаступництва в МП. Співвідношення міжнародного права і національного права.

Тема № 2. Основні принципи міжнародного права.

Поняття та функції основних принципів міжнародного права. Природа основних принципів міжнародного права. Ознаки основних принципів міжнародного права.

Класифікація основних принципів міжнародного права. Зміст основних принципів міжнародного права. Принцип заборони застосування сили або загрози силою. Принцип суверенної рівності держав. Принцип невтручання. Принцип територіальної цілісності держав. Принцип непорушності державних кордонів. Принцип мирного врегулювання спорів. Принцип поваги прав та основних свобод людини. Принцип рівноправності і права народу розпоряджатися власною долею. Принцип співробітництва. Принцип добросовісного виконання міжнародних зобов'язань.

Тема № 3. Право міжнародних договорів.

Поняття і джерела права міжнародних договорів. Договірна правоздатність держав, міжнародних організацій та інших суб'єктів МП. Класифікація міжнародних договорів.

Процес укладення міжнародних договорів, його стадії. Повноваження осіб

щодо укладення міжнародних договорів. Підготовка тексту міжнародного договору. Прийняття тексту міжнародного договору. Згода на обов'язковість міжнародного договору. Парафування, підписання і ратифікація міжнародного договору. Набуття чинності міжнародного договору. Приєднання до міжнародного договору. Строк дії міжнародного договору. Опублікування і реєстрація міжнародного договору. Поняття та функцію депозитарію.

Недійсність міжнародного договору. Припинення і призупинення міжнародного договору. Підстави припинення міжнародного договору. Призупинення дії міжнародного договору. Законодавство України про дію міжнародних договорів.

Тема № 4. Відповідальність у міжнародному праві.

Поняття й підстави міжнародно-правової відповідальності. Ознаки міжнародного правопорушення.

Обставини, які звільняють від міжнародно-правової відповідальності. Обставини, що унеможливають виникнення міжнародно-правової відповідальності, і обставини, що звільняють від неї. Відповідальність за правомірну діяльність.

Види й форми міжнародно-правової відповідальності. Матеріальна й нематеріальна (політична) міжнародно-правова відповідальність. Форми матеріальної та нематеріальної (політичної) міжнародно-правової відповідальності. Механізм реалізації міжнародно-правової відповідальності.

Тема № 5. Право зовнішніх зносин.

Поняття та джерела права зовнішніх зносин. Органи зовнішніх зносин та їх види. Дипломатичні представництва. Види та функції дипломатичних представництв. Дипломатичний корпус. Глава і персонал дипломатичного представництва. Консульські установи. Види та функції консульських установ. Глава і персонал консульської установи. Привілеї та імунітети дипломатичних представництв і консульських установ та їх персоналу. Представництва держав при міжнародних організаціях та представництва міжнародних організацій при державах. Спеціальні місії. Торгівельні представництва.

Законодавство України про правовий статус дипломатичної і консульської служби. Порядок призначення та відкликання дипломатичних представників України. Роль МЗС України у міжнародних взаємовідносинах. Законодавство України у сфері зовнішніх зносин.

Тема № 6. Право міжнародних організацій.

Історичні аспекти створення міжнародних організацій. Поняття та класифікація міжнародних організацій. Правосуб'єктність міжнародних організацій. Міжнародні міжурядові організації та міжнародні неурядові організації. Юридична природа міжнародних організацій. Поняття «внутрішнього і зовнішнього права» міжнародних міжурядових організацій. Структура та правові основи діяльності міжнародних організацій. Зовнішні відносини міжнародних організацій. Привілеї та імунітети міжнародних організацій.

Історія створення, цілі та принципи діяльності Організації Об'єднаних Націй (ООН). Членство в ООН та органи ООН. Спеціалізовані установи ООН.

Регіональні міжнародні організації. Рада Європи. Європейський Союз. Організація Північноатлантичного договору (НАТО). Організація з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ).

Поняття та класифікація міжнародних конференцій. Підготовка, скликання та правила процедури міжнародних конференцій. Делегації держав та органи конференцій. Види актів міжнародних конференцій та їх правове значення.

Тема № 7. Права людини у міжнародному праві.

Принцип поваги прав людини й основних свобод як першооснова міжнародно-правового регулювання. Міжнародно-правові норми про права людини: їх предметна різноманітність. Міжнародні стандарти щодо прав і свобод людини. Узгодження внутрішньодержавного й міжнародного переліку прав і свобод, їх зміст, засоби забезпечення і захисту.

Міжнародні механізми забезпечення і захисту прав людини. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. Верховний комісар ООН з прав людини. Рада ООН з прав людини. Європейський суд з прав людини. Міжнародно-правові акти про права людини і законодавство України.

Виникнення в міжнародному праві принципу гендерної рівності як нового рівня захисту прав жінок. Міжнародно-правове регулювання принципу гендерної рівності. Роль та місце принципу гендерної рівності в сучасному міжнародному праві.

Тема № 8. Міжнародне кримінальне право.

Поняття, джерела і принципи міжнародного кримінального права. Співвідношення міжнародного кримінального права з національним кримінальним правом.

Міжнародний кримінальний суд як орган міжнародного кримінального правосуддя. Створення Міжнародного кримінального суду (МКС). Юрисдикція МКС. Застосовне право і загальні принципи здійснення правосуддя МКС. Структура МКС. Україна та МКС.

Тема № 9. Право збройних конфліктів.

Поняття права збройних конфліктів. Джерела і принципи права збройних конфліктів. Джерела права збройних конфліктів. «Женевське право». «Гаазьке право». Види збройних конфліктів.

Початок війни і її міжнародно-правові наслідки. Закінчення війни і її міжнародно-правові наслідки.

Правовий статус учасників збройних конфліктів. Комбатанти. Некомбатанти.

Заборона та обмеження визначених засобів і методів ведення війни. Режим військового полону. Нейтралітет у війні. Режим воєнної окупації. Захист цивільних об'єктів і культурних цінностей під час збройних конфліктів.

Тема № 10. Право міжнародної безпеки.

Поняття права міжнародної безпеки. Характеристика універсальної міжнародної безпеки. Регіональна безпека.

Загальна характеристика інституту вирішення міжнародних спорів. Принцип мирного врегулювання міжнародних спорів. Поняття міжнародного спору. Засоби

вирішення міжнародних спорів. Безпосередні переговори, посередництво, добрі послуги. Міжнародна процедура з примирення. Міжнародний арбітраж (третейський суд). Міжнародна судова процедура. Вирішення спорів у міжнародних організаціях.

Механізми і засоби Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ) щодо мирного вирішення спорів. Мирне врегулювання спорів у Європейському Союзі та Раді Європи.

Тема № 11. Міжнародне інформаційне право.

Становлення та розвиток міжнародного інформаційного права. Поняття і сутність міжнародного інформаційного права. Об'єкт і предмет міжнародного інформаційного права. Джерела міжнародного інформаційного права. Поняття і функції міжнародної інформації. Принципи міжнародного інформаційного права.

Міжнародно-правові засади забезпечення міжнародної інформаційної безпеки. Поняття кібербезпеки. Діяльність міжнародних організацій у забезпеченні кібербезпеки (ООН, ЄС, Європол, НАТО).

Тема № 12. Міжнародне співробітництво у протидії злочинності.

Поняття міжнародного співробітництва у протидії злочинності. Міжнародне співробітництво у протидії злочинності як специфічна діяльність держав та інших учасників міжнародних відносин. Форми та рівні міжнародного співробітництва у протидії злочинності.

Становлення і розвиток міжнародного співробітництва у протидії злочинності. Створення міжнародних інституцій з проблем запобігання злочинності і поводженню з правопорушниками. Особливості міжнародного співробітництва у протидії злочинності в сучасних умовах.

Тема № 13. Діяльність ООН у галузі міжнародного співробітництва у протидії злочинності.

Участь ООН у правоохоронній діяльності. Головні органи ООН, що займаються питаннями протидії злочинності. Основні напрями їх діяльності.

Спеціальний механізм розгляду питань з протидії злочинності. Програма ООН у галузі запобігання злочинності і кримінального правосуддя, її основні завдання. Комісія із запобігання злочинності і кримінального правосуддя, Конгреси ООН із запобігання злочинності і поводження з правопорушниками, Інститути ООН із запобігання злочинності і поводження з правопорушниками, Національні кореспонденти ООН у галузі запобігання злочинності і кримінального правосуддя, їх основні напрями роботи. Діяльність миротворчих сил ООН в охороні міжнародного правопорядку.

Спеціалізовані установи ООН у вирішенні питань міжнародної правоохоронної діяльності. Особливості участі у протидії злочинності Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО), Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВОЗ), Всесвітнього поштового союзу (ВПС), Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО), Міжнародної організації праці (МОП), Продовольчої і сільськогосподарської Організації Об'єднаних Націй (ФАО), Міжнародної морської організації (ІМО).

Тема № 14. Діяльність Інтерполу та Європолу у протидії злочинності.

Роль Інтерполу в міжнародній правоохоронній діяльності. Правові основи діяльності Інтерполу. Функції та основні завдання Інтерполу.

Інтерпол як міжнародний центр обліку транснаціональних злочинів і осіб, що їх вчинили. Основи інформаційної діяльності Інтерполу і формування його банку даних. Порядок направлення запитів, повідомлень і відповідей по лінії Інтерполу, організація їх обробки і виконання. Взаємодія Інтерполу з міжнародними організаціями і державами, що не є членами організації.

Правові основи діяльності НЦБ Інтерполу в Україні. НЦБ Інтерполу в Україні як центр координації взаємодії національних правоохоронних органів України з компетентними органами зарубіжних держав.

Передумови створення і етапи розвитку Європолу. Роль Європолу у системі міжнародних правоохоронних організацій. Правові основи діяльності Європолу. Основні завдання Європолу.

Національне бюро Європолу як регіональне представництво Європолу. Основні завдання Національного бюро Європолу.

Міжнародне співробітництво Європолу з Інтерполом та іншими міжнародними організаціями.

Тема № 15. Правова допомога у кримінальних справах як вид міжнародного співробітництва у протидії злочинності.

Взаємна правова допомога як специфічна діяльність держави. Поняття правової допомоги в кримінальних справах. Напрями діяльності щодо надання правової допомоги в кримінальних справах.

Роль ООН у наданні взаємної правової допомоги. Типовий договір про взаємну допомогу в кримінальних справах. Типовий договір про передачу кримінального переслідування. Типовий договір про передачу іноземних ув'язнених.

Україна в сфері надання взаємної правової допомоги. Правові основи надання Україною правової допомоги в кримінальних справах. Порядок надання взаємної правової допомоги.

Тема № 16. Міжнародно-правове регулювання видачі злочинців (екстрадиція).

Інститут видачі злочинців (екстрадиції). Поняття екстрадиції. Видача злочинців як різновид надання правової допомоги. Підстави екстрадиції.

Міжнародно-правова основа видачі (екстрадиції). Різновид міжнародно-правових документів у галузі екстрадиції. Типовий договір про видачу, його характеристика. Європейська конвенція про видачу 1957 р. і два додаткові протоколи до неї, їх характеристика. Конвенція про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах держав-членів СНД, її характеристика. Злочини, які тягнуть за собою видачу. Підстави відмови від видачі.

Екстрадиційна процедура. Порядок передачі екстрадиційних запитів. Форми екстрадиційної процедури. Види екстрадиційної процедури. Діяльність НЦБ Інтерполу в галузі екстрадиції.

4.1. Методи навчання

Під час проведення навчальних занять можуть застосовуватися такі методи:

- словесні методи навчання;
- наочні методи навчання;
- практичні методи навчання;
- проблемно-пошукові методи навчання;
- активні методи навчання: моделювання ситуацій квазі професійної діяльності.

4.2. Порядок оцінювання результатів навчання

Оцінювання роботи здобувачів/здобувачок вищої освіти здійснюється відповідно до загальноуніверситетської системи оцінювання знань.

Система передбачає:

для денної форм здобуття освіти

Підсумковий контроль – ЗАЛК
Аудиторна робота – 80 балів
Самостійна робота – 20 балів
Залік
Усього за навчальну дисципліну (освітній компонент) – 100 балів

Для переведення оцінок у бали у разі підсумкового контролю у формі заліку необхідно користуватися формулою:

$$AP = \frac{\text{сума всіх отриманих оцінок за аудиторну роботу}}{\text{МКО} + \text{КДО} \cdot 0,5 + \text{КНО}} * 16 =$$

- AP – результат аудиторної роботи;
- МКО – мінімальна кількість оцінок (1/3 (33 %) від кількості семінарських занять/практичних занять, передбачених робочою програмою навчальної дисципліни). Якщо МКО складає дробове число, то до розрахунку береться наступне ціле число;
- КДО – кількість «додаткових» оцінок – оцінок, що перевищують МКО;
- КНО – кількість невідпрацьованих «незадовільних» оцінок та невідпрацьованих пропущених занять.

При оцінюванні заліку/екзамену на денній формі навчання застосовуються такі критерії:

- **36-40 балів** – здобувач/здобувачка вищої освіти вільно володіє

навчальним матеріалом, надав/надала повну, вичерпну відповідь на поставлене запитання, з посиланням на чинні нормативно-правові акти (або правильно відповів/відповіла на 90-100% тестових завдань). Максимальна кількість балів може бути знижена, якщо під час відповіді здобувач/здобувачка вищої освіти не зробив/зробила посилання на чинні нормативно-правові акти чи допустив/допустила незначні помилки.

- **28-35 балів** – здобувач/здобувачка вищої освіти володіє достатнім обсягом навчального матеріалу, надав/надала відповідь на питання але допустив/допустила помилки, що впливають на загальний висновок (або правильно відповів/відповіла на 70-89% тестових завдань);

- **20-27 балів** – здобувач/здобувачка вищої освіти володіє навчальним матеріалом поверхово і фрагментарно на репродуктивному рівні або володіє частиною навчального матеріалу чи допускає значні помилки, які приводять до викривлення інформації (або правильно відповів/відповіла на 50-69% тестових завдань);

- **0-19 балів** – здобувач/здобувачка вищої освіти не може виконати завдання, не володіє навчальним матеріалом, відмовляється відповідати на запитання або робить принципові помилки, які викривлюють усе рішення (або правильно відповів/відповіла менше ніж на 50% тестових завдань).

Для визначення ступеня засвоєння навчального матеріалу та подальшого його оцінювання на семінарському занятті слід врахувати певні рівні знань:

1. Теоретична відповідь

- оцінка «5» високий рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти вільно володіє навчальним матеріалом, опрацювавши основну та додаткову літературу, аргументовано висловлює свої думки, проявляє творчий підхід до виконання індивідуальних та колективних завдань у самостійній роботі;

- оцінка «4» добрий рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти володіє певним обсягом навчального матеріалу, здатний його аналізувати, але не має достатніх знань для формулювання висновків, поєднання теоретичних знань із практичними прикладами;

- оцінка «3» задовільний рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти володіє навчальним матеріалом поверхово і фрагментарно на репродуктивному рівні або володіє частиною навчального матеріалу;

- оцінка «0» незадовільний рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти не володіє навчальним матеріалом, відмовляється відповідати на запитання.

2. Тест: правильне вирішення тесту оцінюється в 1 бал.

3. Задача: вважається вирішеною і оцінюється:

- оцінка «5» високий рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти повністю правильно вирішив/вирішила задачу, надав/надала відповіді на всі поставлені в умовах питання, з посиланням на чинні нормативно-правові акти;

- оцінка «4» добрий рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти повністю правильно вирішив/вирішила задачу, надав/надала відповіді на всі поставлені в умовах питання, але не зробив посиланням на чинні нормативно-правові акти чи допустив незначні помилки;

- оцінка «3» задовільний рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти надав/надала відповіді не на всі поставлені в умовах питання, чи не зробив посиланням на чинні нормативно-правові акти, чи допустив значні помилки;

- оцінка «0» незадовільний рівень – здобувач/здобувачка вищої освіти не правильно вирішив/вирішила задачу.

4. Реферативне повідомлення – оцінюється в 5 балів:

- 1 бал – належне оформлення реферативного повідомлення;

- 1 бал – глибока проробка теми (наявність достатньої кількості літературних джерел, наявність ґрунтовних висновків);

- 1 бал - теоретична обґрунтованість теми, визначення її актуальності, мети, завдань, чітко розроблений науковий апарат;

- 2 бали - грамотна і аргументована презентація реферату.

Кожну оцінку викладач повинен аргументовано мотивувати.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Кредит зараховано. Контрольні заходи виконані лише з незначною кількістю помилок.
82–89	Добре	B	Кредит зараховано. Контрольні заходи виконані вище середнього рівня з кількома помилками.
75–81		C	Кредит зараховано. Контрольні заходи

			виконані вірно з певною кількістю суттєвих помилок.
67–74	Задовільно	D	Кредит зараховано. Контрольні заходи виконані непогано, але зі значною кількістю недоліків.
60–66		E	Кредит зараховано. Виконання контрольних заходів задовольняє мінімальним критеріям.
35–59	Незадовільно	FX	Кредит не зараховано. Здобувачу/здобувачці вищої освіти надається можливість скласти оговорені контрольні заходи для поліпшення підсумкової оцінки
1-34		F	Кредит не зараховано. Здобувач/здобувачка повинен/повинна повторно освоювати навчальний матеріал дисципліни (модуля).

5. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Нормативно-правові акти:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
2. Висновок Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Президента України про надання висновку щодо відповідності Конституції України Римського статуту Міжнародного кримінального суду: Висновок Конституційного Суду України від 11.07.2001 № 3-в/2001.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v003v710-01>.
3. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини: Закон України від 23 лютого 2006 р. № 3477-IV (із змін.). URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3477-15>
4. Декларація про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин та співробітництва між державами відповідно до Статуту Організації Об'єднаних Націй 1970 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_569.
5. Європейська соціальна хартія (переглянута) 1996 р.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_062.
6. Загальна декларація прав людини 1945 р.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015.
7. Заключний акт Наради з безпеки та співробітництва в Європі 1975 р.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_055.
8. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004.

9. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 р.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043.
10. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права 1966 р.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_042.
11. Регламент Європейського суду з прав людини 2003 р.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/980_067.
12. Римський статут міжнародного кримінального суду 1998 р.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_588.
13. Статут міжнародної організації кримінальної поліції 1956 р.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_142.
14. Статут Організації Об'єднаних Націй 1945 р.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010.
15. Статут Ради Європи 1949 р.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_001.
16. Угода між Україною та Європейським поліцейським офісом про оперативне та стратегічне співробітництво 2016 р.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_001-16.
17. Угода про асоціацію між Україною, з однією сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони 2014 р.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011.
18. Угода про співробітництво між Україною та Європейською організацією з питань юстиції 2016 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_024-16.

Основна література:

1. Алієв Р.В., Ануфрієв М.І., Бортняк В.А. Міжнародне гуманітарне право. Особливості застосування в умовах збройної агресії РФ проти України: підручник. Київ: Професіонал, 2023. 598 с.
2. Анакіна Т. М., Гавриленко О. А., Крістані Ф. Основи права Європейського Союзу: підручник / під ред. Т. Л. Сироїд. Харків: Право, 2018. 456 с.
3. Баймуратов М. О. Міжнародне публічне право: підручник. Київ: Фенікс, 2018. 762 с.
4. Буткевич О. В. Історія міжнародного права: підручник. Київ: Ліра-Ка, 2018. 408 с.
5. Войціховський А. В. Міжнародне право: підручник. Харків: Харків. нац. ун-т внутр. справ, 2020. 544 с.
6. Гавриленко О. А., Сироїд Т. Л., Новікова Л. В. Історія міжнародного права: хрестоматія-практикум. Харків: Видавництво ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2016. 676 с.
7. Камінська Н., Щербань Є. Імплементация Римського статуту Міжнародного кримінального суду: досвід зарубіжних держав та України: монографія. Київ-Одеса: Фенікс, 2021. 214 с.
8. Малиновська Т. М., Шорохова Г. М. Міжнародні стандарти щодо захисту прав і свобод людини у діяльності Національної поліції: науково-методичні рекомендації. Харків: ХНУВС, 2016. 70 с.

9. Мицик В. В., Буроменський М. В., Буткевич О. В. Міжнародне публічне право: підручник / під. ред. В. В. Мицика. Харків: Право. Т. 1. Основи теорії. 2019. 416 с.
10. Мицик В. В., Буроменський М. В., Гнатовський М. М. Міжнародне публічне право: підручник / під. ред. В. В. Мицика. Харків: Право. Т. 2. Основні галузі. 2018. 624 с.
11. Права людини у міжнародному праві: підручник / за заг. ред. канд. юрид. наук, доцента А. В. Войціховського; [Бакумов О. С., Варунц Л. Д., Войціховський А. В., Гудзь Т. І. та ін.] Харків: ООО «Планета-Принт», 2021. 404 с.
12. Сироїд Т. Л. Міжнародне публічне право: підручник. Харків: Право, 2020. 648 с.
13. Сироїд Т. Л., Гавриленко О. А., Тітов Є. Б., Фоміна Л. О. Міжнародне публічне право. Міжнародний захист прав людини: посібник для підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання / під ред. Т. Л. Сироїд. Харків: Право, 2018. 292 с.
14. Сироїд Т. Л., Фоміна Л. О. Міжнародний захист прав людини: навчальний посібник. Харків: Право, 2019. 310 с.
15. Шпакович О.М. Право міжнародних організацій: навчальний посібник. Київ: Фенікс, 2021. 132 с.

Додаткова література:

1. Адрейченко С. С., Зелінська Н. А., Дрьоміна-Волок Н. В., Коваль Д. О. Теорія та практика міжнародного кримінального права. Одеса: Фенікс, 2017. 582 с.
2. Вайцеховська О. Р. Особливості та сучасні тенденції розвитку міжнародного правопорядку. *Право і суспільство*. 2018. № 6. С. 235-240. URL: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2018/6_2018/part_1/42.pdf
3. Веремієнко С. В. Напрямки та форми міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю. *Право і суспільство*. 2019. Вип. 2 (2). С. 229-233. URL: http://www.pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2019/2_2019/part_2/42.pdf
4. Войціховський А. В. Кібербезпека як важлива складова системи захисту національної безпеки європейських країн. *Журнал східноєвропейського права*. 2018. № 53. С. 26-37. URL: http://easternlaw.com.ua/wp-content/uploads/2018/07/voytysikhovskyy_53.pdf
5. Войціховський А. В. Особливості договірно-правового регулювання співробітництва держав у сфері протидії злочинності на двосторонньому рівні. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2017. Вип. 2 (77). С. 56-63. URL: http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/2100/osoblivosti_dogovirno_pravogo_regulyuvannya_spivrobotnictva_derzhav_u_sferi_protidiyi_zlochinnosti_na_dvostoronn_omu_rivni.pdf?sequence=2&isAllowed=y
6. Войціховський А.В., Бакумов О.С. Збройна агресія Російської Федерації проти України як загроза системі колективної безпеки. *Право і безпека*. 2023. № 1 (88). С. 134-145.

7. Войціховський А.В., Марчук М.І., Логвиненко Є.С. Міжнародно-правовий статус «невизнаних держав» як особливих політико-територіальних утворень. *Право і безпека*. 2022. Т. 84, № 1. С. 115-123.
8. Гоар В. Г. Взаємодія міжнародного права прав людини, міжнародного гуманітарного та кримінального права в питанні забезпечення права на здоров'я під час збройних конфліктів. *Часопис Київського університету права*. Правова система України й міжнародне право, порівняльне правознавство. 2019. № 2. С. 232-237. DOI: 10.36695/2219-5521.2.2019.40. URL: <https://chasprava.com.ua>
9. Грабович Т. А. Генеза концепції міжнародної відповідальності держав. *Правова держава*. 2022. № 39. С. 55-61. DOI: <https://doi.org/10.18524/2411-2054.2020.39.212980>. URL: <http://pd.onu.edu.ua/article/view/212980>
10. Задорожній О. В., Поєдинок О. Р. Від теорії міжнародного до практики захисту прав людини: монографія. Київ: Фенікс, 2018. 718 с.
11. Калайда Б. І. Розвиток міжнародного співробітництва Національної поліції України в умовах активізації євроінтеграційних процесів. *Юридичний бюлетень*. 2018. Вип. 18. С. 304-309. URL: http://www.lawbulletin.oduvs.od.ua/archive/2018/8_2018/46.pdf
12. Короткий Т. Р., Гнатівський М. М. Звичаєві норми міжнародного гуманітарного права: довідник. Київ: Фенікс, 2017. 40 с.
13. Крушніцька О. В. Розмежування поняття правової допомоги. *Часопис Київського університету права*. Правова система України й міжнародне право, порівняльне правознавство. 2019. № 4. С. 98-102. DOI: 10.36695/2219-5521.4.2019.15. URL: <https://chasprava.com.ua>
14. Поплавський А. Проблеми державного регулювання діяльності міжнародного співробітництва у боротьбі зі організованою злочинністю. *Аспекти публічного права*. 2019. Вип. 7 (1-2). С. 5-13. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILE=&2_S21STR=aplup_2019_7_1-2_3
15. Попко В.В. Органи міжнародного кримінального правосуддя: множинність інституційних моделей. *Часопис Київського університету права*. Правова система України й міжнародне право, порівняльне правознавство. 2021 (1). С. 304-311. DOI: 10.36695/2219-5521.1.2021.60. URL: <https://chasprava.com.ua/index.php/journal/article/download/682/646>
16. Рибалкін, А. О., & Хитровський, Д. В. (2024). Межі використання доктрини margin of appreciation у конституційному судочинстві України. *Академічні візії*, (29). вилучено із <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/2882>
17. Рибалкін, А. О., & Хитровський, Д. В. (2024). Принцип пропорційності у практиці Конституційного Суду України крізь призму стандартів Європейського суду з прав людини. *Scientific Notes of Lviv University of Business and Law*, (43), 534-542. Retrieved from <https://nzlubp.org.ua/index.php/journal/article/view/2004>

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Веб-сайт Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського	http://www.nbu.gov.ua
Офіційний веб-сайт Європейського суду з прав людини	https://echr.coe.int/Pages/home.aspx?p=home
Офіційний веб-сайт Європейського Союзу	https://europa.eu/european-union/index_en
Офіційний веб-сайт Ради Європи	https://www.coe.int/uk/web/compass/council-of-europe
Офіційний веб-сайт Європейського поліцейського офісу (Європолу)	https://www.europol.europa.eu/
Офіційний веб-сайт Міжнародного кримінального суду (МКС)	https://www.icc-cpi.int/about
Офіційний веб-сайт Організації Об'єднаних Націй (ООН)	www.un.org
Офіційний веб-сайт	www.interpol.int/
Рішення Європейського Суду з прав людини	https://minjust.gov.ua/cat_9329